

LLENGUA INICIATIVES

El record de Maria-Mercè Marçal obre el Correllengua

A Ivars d'Urgell, amb nombrosos actes en homenatge a l'escriptora del Pla

IVARS D'URGELL | La divuitena edició del Correllengua va iniciar ahir oficialment el seu camí i ho va fer a Ivars d'Urgell homenatjant l'escriptora Maria-Mercè Marçal. Mig miler de persones, entre elles la seua filla, Heura, van recordar a la seua localitat natal la poeta, morta el 1998 als 45 anys, i que s'ha convertit en la primera figura femenina a la qual es dedica de manera monogràfica aquesta iniciativa per a la difusió de l'ús de la llengua catalana.

Entre els nombrosos actes organitzats destaca l'ofrena floral al cementiri on descansa l'escriptora, una original adaptació dels seus poemes a càrrec del grup de teatre local La Sucrera, la inauguració d'un resum de premsa sobre la seua figura, l'espectacle poeticomusical *Tres voltes rebel* i un itinerari literari pels racons més emblemàtics d'Ivars. No va faltar tampoc a la cita la cultura popular, amb una cercavila amb gegants, grallers i bastoners.

L'encesa de la flama i la lectura del manifest reivindicatiu, que en aquesta ocasió va anar a càrrec del director de l'IEI, Josep Borrell, van donar el tret de sortida als més de 200 actes programats per la Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL) a Catalunya, i uns altres 150 fora, fins al pròxim 8 de novembre. "Tenim molt clar des del món de la llengua que Espanya no ens vol per una constant d'agressions de manera continuada", va assegurar el seu president, Pep Ribas.

Un moment de l'homenatge a Maria-Mercè Marçal al cementiri d'Ivars d'Urgell.

Els actes també van incloure una cercavila amb gegants.

EDGAR ALDANA

EDGAR ALDANA

Suport explícit a la consulta del 9 de novembre

La consulta sobiranista prevista per al 9 de novembre també va ser protagonista ahir del Correllengua.

Segons Pep Ribas, president de la Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana, "el Correllengua té el mandat explícit de divulgar la necessitat que els catalans recolzin anar a votar".

PLET DE L'ART

El Vaticà diu que el litigi s'està solucionant

SARAGOSSA | El nunci apostòlic Renzo Fratini, representant del Vaticà a Espanya, va reiterar ahir que l'Església reconeix que els béns en litigi entre el bisbe de Lleida i la diòcesi de Barbastre "són d'Aragó", que és un problema que s'està solucionant i que comptarà "amb la col·laboració de tots" per a l'execució de les resolucions.

Fratini va fer aquestes declaracions als mitjans de comunicació després de la inauguració de la parròquia de la Puríssima Concepció a Saragossa. Al seu torn, la consellera de Cultura, Dolores Serfat, va incidir que estem convençuts que "són d'Aragó".

MÚSICA

El Festival de Benicàssim compleix vint anys

BENICÀSSIM | El Festival Internacional de Benicàssim (FIB) arrenca dijous que ve per celebrar el seu 20è aniversari. I ho fa amb nou director, Melvin Benn, per reafirmar-se com la cita degana de la música independent. El festival ofereix quatre dies de concerts al recinte més dos recitals gratuïts més a la localitat, a banda de la recuperació de la Cita amb la Dansa. El cartell porta propostes com de Bigote, Arcana Has Soul, Nacho Silvestre, Gatamidí o Montefuji, Kasabian, The Libertines, Travis o Manic Street Preachers. El nou director, Melvin Benn, compta amb una àmplia experiència en musicals.

JOSEP MIQUEL GARCIA

críticad'art

Susana Solano

L'escultura catalana i l'europea tenien una tradició i una identitat fins que va irrompre Susana Solano (Barcelona, 1946). Dit així sembla pretenció, però va ser una evidència. No només pel fet de ser una dona (fins llavors l'escultura era territori masculí, especialment en la via dels metalls), sinó per aplicar una sensibilitat subjectiva que sempre surava per les seves estructures metàl·liques. De vegades era només pel caràcter de les soldadures, altres per incorporar guix o plàstics que acompanyaven les superfícies i les textures de l'acer, especialment. Tot d'una, Susana Solano va emergir amb un potencial insòlit. Va ser seleccionada en dues edicions de la Documenta

de Kassel (la 8 i la 9) i va representar Espanya al Pavelló de la Biennal de Venècia. La seva obra va créixer en dimensió i en extensió i va ser valorada també pels museus americans. Malgrat aquesta intensitat i èxit, sempre va conservar una subjectivitat que la va dur a dubtar de l'ètica del mercat –almenys així ho vaig creure– i va cercar altres vies d'expressió, com la fotografia i altres cultures, de l'Àfrica, que varen dur a la seva obra nous materials, pobres, que afegia a les seves estructures. Amb aquest encert en el comportament, Susana Solano ha mantingut els seus principis creatius i continua tres dècades després amb la mateixa consistència i interès.

Absent de l'escena lleidatana, on no havia exposat fins ara, Susana Solano mantenia uns vincles amb el paisatge de Ponent al tenir instal·lat un estudi i habitatge enmig del paisatge ponentí. Aquest espai secret ha

ment a la Pobra de Cérvoles, a la Vinya dels Artistes del Mas Blanch i Jové. Enmig d'un camp d'oliveres s'instal·la definitivament la seva obra *Signatures núm. 1*, una peça que fa 2,70 cm x 10,50 cm x 7,45 cm, d'acer

Trobo d'una gran sinceritat que la primera peça que Lleida acull de Susana Solano estigui en plena naturalesa, enmig de les oliveres i la terra eixuta

actuat sobre la seva obra amb una energia similar a la que Hernández Pijuan trobava en els camps extensos de la Segarra.

Aquesta proximitat amb el territori lleidatà havia de donar els seus fruits i ha estat final-

inoxidable i malla de ferro galvanitzat que segueix aquesta doble lectura de la forma escultòrica i a la vegada la memòria íntima, que en aquest cas té a veure amb el procés de recollida de l'oliva i els estris que fan

servir els pagesos. D'entrada, per veure l'obra s'ha de travessar el camp d'oliveres, cosa difícil de fer en un museu, i una vegada a dins, es veuen aquestes estructures quasi arquitectòniques que subjecten les malles i que canvien al bat del sol o de la mitja tarda.

Trobo d'una gran sinceritat que la primera peça que Lleida acull de Susana Solano sigui així, en plena naturalesa, gairebé secreta, i que l'espectador descobrirà enmig de les oliveres i la terra eixuta. Tota una lliçó de com entendre l'escultura i com aquesta pot estar al servei de l'espectador i de la seva motivació transcendent. La Vinya dels Artistes creix, i ho fa amb caràcter i bona companyia.